

5194849183400120 04715

Luni, 11 iunie 2012, nr. 107 (4715), anul XX

16 pagini

2 lei

VREM MAI MULT
DE LA NOI ÎNȘINE.

REGINA MARIA
REȚEAJA PRIVATĂ DE SĂNĂTATE
www.reginamaria.ro
Call Center: 021 9288

Comisia Europeană presează Grecia să închidă anumite bănci

PAGINA 4

SEMINAR AECM - Aurel Șaramet, FNGCMM: Există soluții pentru a crește dinamica finanțării IMM

PAGINA 5

Ion Drăgulin, BNR: Numărul IMM-urilor care apelează la creditare s-a redus puternic

PAGINA 15

GRAM AUR = 181,3373 RON

FRANC ELVEȚIAN = 3,7143 RON

EURO = 4,4610 RON

DOLAR = 3,5734 RON

ALEGERILE LOCALE

FRAUDĂ ELECTORALĂ NAȚIONALĂ, DAR CU METODELE LOCALE

Urna ca hazna

Primarii patibulari

Mi-a trebuit dicționarul ca să înțeleg ce a vrut să-mi spună un amic din Paris, în mesajul primit înainte de alegerile de ieri: "Mica schimbare am văzut-o când eram la București, așfișată mai peste tot: erau niște mutre cam patibulare... Famosul Prigoană și trotinetă lui vor aspira tot orașul și dedesubturile lui..."

Surprinzător, cuvântul "patibulari" nu este vreun franțuzism fără echivalent românesc, ci îl avem în limbă ca atare: "PATIBULĂR, -Ă adj. (Liv.) Vrednic de spânzurat; demn de spânzurație. [< fr. patibulaire, cf. lat. patibulum - spânzurație]"

E drept că mutrele "echiper" de primari antrenate de Puia Iordănescu, cu care apare pe banner-urile electorale, sugerează că i-a cules nu de pe stadion, ci de pe maidan, dar, mă rog, poate fi o problemă cu talentul fotografului.

Un alt amic, vineri ar fi pus pariu cu oricine, cu oricât și pe orice, că 75% dintre primari vor fi realeși.

De ce? Pentru că - raționa ei - marea majoritate a edililor a apucat să facă destul de mult (chiar dacă pe fond pare puțin) cât să conteze pentru comunitatea care îl votează.

Îi reproduc argumentul: "Odată cu intrarea în UE, după o perioadă de relativă inerție (până am învățat să scriem proiecte și să aplicăm), cam toți edilii din țara noastră au deprins oștințim de a accesa fonduri comunitare.

În ultimii opt ani, am avut mai multe tipuri de guvernări.

Nu există partid parlamentar care să nu fi fost la putere. Asta s-a tradus, evident, în alocații bugetare generoase, pe anumite perioade de timp, pentru edilii afiliați politici.

Statistic vorbind, toți edilii, indiferent de coloratură politică, au putut capitaliza electoral aceste alocații.

Nu mai votăm promisiuni, ci realități.

Făntână cu cuc sau sală de sport în loc de izlaz, nu contează.

Contează să fi făcut ceva.

Sistemul de vot uninominal - care a decuplat candidatul la alegere de partid, însă l-a legat indisolubil de comunitatea locală (înțelegând ca sumă de circumscripții electorale) - a definitivat acest proces de «pragmatizare» a votantului român.

Este un argument realist, admirabil. A doua zi, însă, amicul și-a retras propunerea de pariu și a renunțat la întreaga teorie.

De ce?

Pentru că aflase de miile de acuzări de fraudare a alegerilor.

Frauda învinge argumentul.

Amicul meu se dovedește realist.

Se pare că furtul electoral este conceput la scară națională și că nici vorbă să fie doar 2000 de semnalări de fraudă, cum a vehiculat presa, ci, la accelerația cu care au loc, astăzi se vor fi cumulat în jurul a 5000 de cazuri semnalate.

Asta înseamnă, mult mai multe, nesemnalate.

Rezultă că, da, parizianul a intuit dintr-o ochire: ne vom alege (cu) primarii patibulari. ■

Furtul voturilor este generalizat, traversând toate formațiunile politice și cuprinzând întreg teritoriul țării, astfel că rezultatul alegerilor de ieri nu ilustrează nicidecum preferințele electorantului, ci eficiența metodelor, într-o competiție a genului.

Metodele, însă, nu sunt generale, ci locale și particulare.

Deși schimbarea prefeților, operată rapid de Guvernul Ponta, conferă un aer sistematic al ciordeții electorale (înlocuirea prefeților a fost concepută ca să prevină cotăria PDL, indicând explicit, totodată, la ce servește funcția de prefect și pentru USL, de asemenea), totuși, candidații la primărie și-au adaptat metodele condițiilor locale specifice-ului alegătorilor la care pot ajunge și propriilor posibilități să ofere avantaje financiare, materiale sau în servicii.

Prezint, în articolul alăturat (vezi «Mangleala electorală sistematică - monografie generală») tipologie a metodelor - dintre care plata cu bani (50 - 100 de lei, dar s-a atins și cotația de 300 de lei pentru un vot și chiar mai mult) la prezentarea fotografiei buletinului de vot este cea mai răspândită metodă, precum și apelul la finanțare din partea lumii interlope (există implicări și ale lojilor masonice, alături de cea a țigănilor) - însă acum au apărut și originalități absolute, mergând până la obținerea de voturi de la bolnavii internați în ospiciu (autoritățile nu dispun de o evidență riguroasă a nebulonilor țării).

Am ales să prezint aici (fără ca,

nici pe departe să le epuizez diversitatea), acțiuni care mi s-au părut că pun bazele unui dezvoltării strălucite, în viitor.

1. Paradisul fiscal

Trei primari prieteni vor să rămână primari și au promis alegătorilor să le steargă datoriile din taxe și impozite, constituind, în centrul țării, un fel de Luxemburg.

2. Răpirea din sere (nu din "serai")

Unul din județul Constanța a construit sere unor cetățeni (a predat, deja, șase) care i-au garantat că, fiecare, îi livrează câte douăzeci de votanți (de, familii mari!).

Mangleala electorală sistematică - monografie generală

Metodele de fraudare a alegerilor se împart în două categorii mari:

1) cele în care acțiunea atăută membrii ai forțelor politice, cât și cetățenii, care primesc un beneficiu material;

2) cele în care fraudă este comisă doar de reprezentanții partidelor.

Cele mai cunoscute metode de fraudare a vot-

lui sunt "turismul electoral", "suveica" sau "foto".

"Turismul electoral" reprezintă transportarea și plata unor cetățeni pentru a vota în alte localități decât cele de reședință (pe listele suplimentare). Metoda este folosită cu predominanță la alegeri europarlamentare, prezidențiale, unde circumscripția este națională, iar votul într-o anumită secție nu este condiționat de domiciliul pe raza secției de vot.

Unele transporturi se organizează chiar în mai multe localități. Într-o anumită proporție, turismul electoral este folosit și la locale și la parlamentare, uneori în combinație cu o procedură demarată anterior, cu complicitatea autorităților, de realizare a cărților de identitate pentru o anumită localitate cu câteva zile înainte.

ALEXANDRA MAZILU
(continuare în pagina 3)

Votul tău contează, dar... nu pentru tine

Demo media și Masacrația

În românește, este mai puțin izbitoră intersecția de înțeles a noțiunilor de "democrație" și "mass-media", deși, etimologic, amândouă conțin ideea de "popor".

1. În engleză, una dintre semnificațiile cuvântului "mass" este aceea de "mulțime", care, ca "mulțime de oameni", trimite la ideea de popor; împerecherea lingvistică "mass-media" se pare că este operată începând din 1923, (drept termen tehnic în advertising, care s-a folosit de pluralul latinescului "medium", în uzul englezesc secolului al XVII-lea, cu semnificația de "agenție de intermediere").

2. Design "demos" era folosit de grecii antici pentru noțiunea de "popor" (cuvânt care, inițial, semnifică o contrară regiune geografică populată, un district), intrând în numeroase combinații, care, în condiții de derivare anumite, își colorează reciproc înțelesurile, așa cum se întâmplă cu "democrație" și "demurg":

- "ergos" înseamnă "muncă" -

"demoiurgos" s-a referit, inițial, la lucrătorul în folosul public, pentru ca, ulterior, Platon să-i pecețuiască sensul de "creator al lumii";

- prin alipirea de "kratos" (putere, dominație, regim), rezultanta lingvistică - "democrație" (conducere exercată de popor) - absorbe și nuanța coordonată, aceea de "în folosul public" al cuvântului "demurg", dar și platonicianul "creator de lume" (o capcană semantică neprevăzută de Platon și în complet de acord cu opțiunile sale politice).

Într-un imaginar joc de "scrabble", cu unități lingvistice și semnificații, construim cuvântul "masacrație", drept sinonim al "democrației" și pe cel de "demo media", drept sinonim al "mass-media".

Astăzi, însă, cuvântul "masacrație" ar sugera puternic ideea de "masacru", iar "demo media", ar sugera ideea de "comunicare demonstrativă" ("de față, înșelătoare").

Sunt înțelesuri valide pentru viața publică românească contemporană, care și-a rostogolit democrația comunistă în societatea postdecem-

bristă și și-a edificat instrumentele de manipulare mediatică în acei ani de început capitaliste.

Puritatea suptă în "vidul de putere"

A. PURITATEA

La rigoroasă, este indeajuns de contrariată opinia că presa ar fi orientată opinia publică înspre democrație, în

primii ani postdecembrisți.

Alungarea lui Ceaușescu fusese săvârșită în mod spontan de mulțimile îmbătate de oportunitate și indiferent că, ulterior, vor fi fost atestate grupuscule acționând coordonat, este incontestabilă starea de exasperare populară: actul Revoluției noastre este, fără îndoială, exercițiul al puterii populare.

Corस्पunde definiției etimologice a democrației.

În modul cel mai limpede, poporul este cel care a orientat presa înspre democrație, nicidecum invers.

Titlurile de substituție - "Libertatea" (pentru "Informația Bucureștilui"), "Adevărul" (pentru "Scănteia") și "Tineretul liber" (pentru "Scănteia tineretului") - nu au fost adoptate înainte de Revoluție, ci după ce a devenit clar că jurnaliștii comunisti și atenți verifică-

toare conduceri comuniste ale editurilor nu mai riscă nimic schimbând baricada cu cea a invingătorilor; înlocuirea titlurilor a vrut să semnalizeze publicului că mass-media fine pasul cu orientarea politică a maselor ("a ține peul ca..."; nu însemnă deloc "deschizător de drumuri").

MAKE,
ALEXANDRA MAZILU
(continuare în pagina 2)